

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 28.—
za pol leta " " " 13.—
za četrt leta " " " 6.50
za en mesec " " " 2.20
za Nemčijo celoletno " 29.—
za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta " " " 12.—
za četrt leta " " " 6.—
za en mesec " " " 2.—

V upravljenju prejemanja mesečno K 170

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petstvarsta (72 mm):
za enkrat . . . po 15 v
za dvakrat . . . " 13 "
za trikrat . . . " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:

enostolpna petstvarsta (72 mm)
30 vinarjev.

Izhaja:

vsak dan, izvenredno nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nevrnjenost pisma se ne
sprejema. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6.
Avstr. poštne hran. račun št. 24.797. Ograke poštna
hran. račun št. 28.511. — Upraviškega telefona št. 183.

Današnja številka obsega 6 strani.

Zakaj se pogajanja pri Čataldži nadaljujejo?

(Od zelo poučene strani.)

Del naše javnosti, zapeljan po kombinacijah nemškega časopisja, gleda dejstvo, da se mirovna pogajanja pri Čataldži nadaljujejo, z nekakim vznemirjenjem.

To vznemirjenje pa ni opravičeno, marveč postopa Bulgarija v popolnem sporazumu s svojimi zaveznicami le premišljeno in modro.

Pomisliti je predvsem, da za balkansko zvezo stoji tripetentna, ki je balkansko zvezo pravzaprav ustvarila. Tripetentna balkansko zvezo v polni meri podpira. Vsak dvom o tem dokazuje le popolna nepoučenost. Tripetentna je sklenila likvidacijo Turčije ter ji hoče zadržati pustiiti le Carigrad z zaledjem, sicer pa misli že na razdelitev azijske Turčije, pri čemer bi velik del Male Azije pripadel Rusiji, Siriji, Franciji, Arabiji, Angliji, ki bo preje izrekla seveda aneksijo Egipta.

Bulgarija in njene zaveznice nastopajo pri pogajanjih pri Čataldži z vso diplomatično podporo tripetentne, kar je veliko jamstvo za uspeh.

Forsiranje Čataldže za vsako ceno bi pomenilo le brezkoristno prelivanje krvi, ker je med balkansko zvezo in tripetentno ugotovljeno, da se ima Turčiji zadržati zaledje Carigrada do čataldške črte na vsak način pustiti. Čemu torej zastoj prinašati žrtve, ko je dosti upanja, da se Turčija uda in bi prodiranje preko te črte Bulgariji nobene teritorialne koristi ne prineslo?

Neglede na to, da nima Turčija nobene diplomatične podpore, razun morda od strani Avstrije in Nemčije, pa tudi ne more na nobeno ofenzivo več misliti in, kakor Bulgariji ni tr ba čez čataldško črto, tako Turčija čez to črto ne more. »Akcije« njenega brodovja so le »bluff«. Dardanelle resno ogrožajo Bulgari in Grki.

Sicer pa, ako Turčija ne odneha, kar je zelo neverjetno, je položaj bulgarske armade še vedno tak, da turško obrambno črto kljub nekoliko izpremenjenim razmeram lahko razbije.

Kar se tiče ojačenj, ki jih je Turčija iz Anatolije pritegnila, niso tako eksorbitantna, kakor se ponekod misli, nadaljnja ojačenja pa bi, kakor hitro bi mogla postati opasna, balkanska zveza, ako bi se dotedaj premirje še ne sklenilo, preprečila s tem, da bi zopet udarila, dokler je uspeh še gotov. Pri tej stvari bi utegnili tudi grškemu brodovju pripasti važna vloga.

Vse druge domneve so napačne in pohajajo od tega, da se avstrijska nemška javnost in morda tudi avstrijska diplomacija glede vloge Rusije temeljito vara ali se je vsaj do danes varala. Ruska diplomacija uživa izmed vseh to prednost, da se njeni nameni do zadnjega težko odgonetajo. Tako tudi topot. Lahko se reče, da bi v skrajno neugodnem slučaju Rusija, diplomatično podprta od Francije in Anglije, v nadaljnji tok dogodkov na Balkanu aktivno posegla.

Sicer pa se more z največjo verjetnostjo reči, da bo balkanska zveza delo, ki je je začela, tudi do konca izvedla in sicer, kakor je upati, kmalu.

Kako je na Kosovem polju?

Pismo Strašimira Lj. Miletića, predsednika akademskega kluba »Slovenski Jug«.

Priština, v novembru 1912.

Vojni načrt Arnavtov je bil, da napadejo srbsko mejo 18. oktobra jutraj. Ta načrt so izvršili. Arnavti so bili na vseh krajih odbiti in jih je tu mnogo padlo.

Po bitki pri Lisici so se Arnavti iz okoliških vasi spustili v divji beg proti Prištini. S seboj so vzeli najpotrebnejše stvari, vse drugo so popustili. Tu in tam je ostal kak Arnavt, ki je iz zasede streljal na četaše in vojake. Vsi takih Arnavtov, ki so nam povzročili mnogo žrtev, so razrušene do tal.

Četaši so se podali z Lisice 20. oktobra ob štirih jutraj čez Gubovac proti Četkolu in so dospeli drugi dan v Prištino. Pri Prištini je bil slab odpor. Vojništvo je prišlo hitro z raznih strani v mesto. Vojništvo je zasedlo višine, četaši pa so zavzeli mesto. Tedaj se je pričelo razoroževanje Arnavtov.

Priština je mesto z več nego 20.000 prebivalci. Vendar je bolj podobna veliki vasi, polni blata, da bi človek v njem utonil.

Ulice so strašno slabo tlakovane s pločami, pa tudi to so le nekatere. Hiše so iz slabega gradiva, obdane z visokim zidovjem. V sredini mesta se nahaja »Seraj«, zelo lepa, nova in moderna hiša s stebri in stopnicami iz belega marmornja. V tej hiši sta se nastanila štab in okrožno načelnštvo.

Lep vtisek napravi na opazovalca tudi nova trnadstropna zgradba za turško gimnazijo, ki je dozidana že do strehe.

Drugo jutro po dohodu smo si šli na vse zgodaj gledat mesto. Od srbske metropole do turške vojašnice vodi še precej ravna ulica, po kateri so semtertje prihajali zvezani Arnavti, ki bodo sojeni zavoljo odpora. Množica drugih možlimov razne starosti vrela je od načelnštva na kraj mesta. Da bi se razločevali od Arnavtov so si Srbi prišli bele križe na fese ter so navdušeno pozdravljali vsakega vojaka in četaša. Mnogo je vrglo fese stran in jih zamenjalo z raznimi kapami.

Trgovina je v Prištini v rokah Srbov, Arnavtov in Židov. Vsa je osredotočena na »čaršiji« (trgu), kjer so preproste prodajalne z najrazličnejšim, večinoma najpotrebnejšim blagom. Po prihodu srbskega vojaštva je bila vsa čaršija zaprta. Ko se je bila izdala naredba, da se morajo vse prodajalne odpreti, so Srbi in Židje odprli svoje trgovine, Arnavti pa niso imeli poguma.

Središče čaršije tvori »bezistan«, kjer se nahajajo majhne prodajalne z zaklopnimi okni. Tu so ulice zakriviljene in pokrite z deskami. Ravno tedaj, ko smo začeli hoditi po mestu, je padal silen dež. Stopili smo v Bezistan ter si ogledali vsako malenkost ter nakupovali, kar nam je bilo najbolj potrebno. Pa tudi v bezistan je prihajal skozi streho dež in je bilo v njem blata do kolena.

V neki židovski prodajalni smo zahtevali srajce. Gospodar nam je pokazal blago in zahteval za srajco 9 frankov. To nas je toliko razburilo, da smo začeli temu trgovcu srdito pojasnjevati, kaj je Srbija storila zanje, in da je žalostno, da njene sinove, ki so prišli, da jih osvobodijo, na tak način odirajo. Žid se je prestrašil, izpreminjal barvo in se začel opravičevati, kako drago da je blago.

Šli smo dalje. Naleteli smo na prodajalno, kjer se prodajajo »pamuklije« (srajce tkane iz bombaža). Gospodar trgovine je bil Srb. Lepo nas je sprejel ter nam ponudil kave in duhana. Bri njem smo vzeli nekaj

bombažnih srajc, ki nam jih je po svojem okusu izbral in prav poceni prodal. Eden pomočnikov je delal srajco, pokrito z lepo zeleno, progasto svilo. Pokazal nam je svoje delo in rekel, da je to za nevesto, ki se bo čez nekaj dni poročila.

— Pa kaj, poroka v tem vojnem času? smo vprašali začuden.

— Šele zdaj se pri nas občuti blagoslov svobode. Ženin te neveste ni smel preje napraviti ženitve, ker je moral računati na to, da mu bodo besni Arnavti nevesto prvo noč zakona odpeljali. Sedaj se hoče v svobodi poročiti, da potem nadaljuje skupaj s srbsko armado boj proti Arnavtom, ki so nas od Kosovega vedno morili.

Priština je bila polna vojaštva, vse ulice pa je zapiralo vozovje. Arnavti se niso mogli zadosti načuditi tako lepim velikim volom in konjem. Dva velika vojna avtomobila sta stala pred poveljništvom in ljudstvo jih je z začudenjem ogledovalo, kajti še nikdar niso videli voza, »ki sam gre«.

Na potu smo srečali Arnavte z nekimi trakovi na levi roki, ki so imeli predstavljati srbsko trobojnico. Pred par dnevi še oholi, ponosni, besni in neizprosnni — pripognili so zdaj glave in ko so šli mimo našega vojaka ali četaša, dajali so desno roko na prsi in s tem pozdravljali. Toda že na obrazu se jim je bralo, da jim ta pozdrav ne gre od srca. Čisto ob pamet so in še ne morejo verjeti, da jim bo zdaj srbska oblast gospodovala. Kaj, torej »raja«, do včeraj suženj, da more zdaj postati gospodar? To je vprašanje, na katero si niso mogli nikakor pravilno odgovoriti. Mnogo Arnavtov je prišlo iz vasi v Prištino, da bi se tam bojevali proti Srbom, pa so prišli prepozno. Pravijo, da so jim v teh bitkah mnogi upi šli po vodi.

— Borili smo se z »askeri« (turškimi rednimi vojaki), topli smo se s Črnogorci, Bulgari, Rusi, a nikdar nismo bili tako tepeni, kakor zdaj na Lisici! so žalostno pripovedovali Arnavti.

Pri pobiranju orožja so se godile čudne reči. Marsikdo je sam prinesel in izročil, a nihče mu ni verjel, ampak je oblast ukazala, da se morajo preiskati vse hiše. Topot pa so se Arnavti uprli. Prištinske hiše, obdane z visokim obzidjem, so zelo priprave, da se iz njih napada. Kakor hitro se je kak četaš prikazal skozi večna vrata, so Arnavti iz hiše začeli nanj streljati. Na ta način je padlo mnogo Srbov, a tudi tr-

LISTEK.

Roža svetla.

Angleški spisal H. R. Haggard.
(Dalje.)

Rozamunda je to opazila in ko se je spomnila, da je dal povelje privedi tudi njo k njemu, je spoznala, da se ji ni treba ničesar bati. S to mislijo in pa ker je Hasan živel, se je tolažila.

»Končano je,« je rekel poveljnik s hladnokrvnim glasom. »V morje s temi psi, ki so se drznili ustavljati se Al Džebalovemu povelju.«

In pobrali so jih, mrtve in žive skupaj ter jih pometali v vodo, kjer so potonili, izmed ranjenih Saracenov pa tudi nikdo ni prosil milosti. Tudi svoje mrtve so vrgli v morje, ranjene pa so vzeli seboj na suho. Poveljnik nato stopi v kabino, rekoč:

»Gospica, pojdite, pripravljeni smo, da odinemo.«

Rozamunda je nema šla z njim, med potoma pa je vskliknila, videč mrtva trupla na morju.

»Slabo se je godilo njim, ki so me ukradli, in slabo se bo godilo tudi tebi, služabnik Al Džebalov.«

Poveljnik pa ni odgovoril ničesar, molče jo je peljal skupaj z jokajočo Marijo in princem Hasanom v čoln.

Kmalu so bili na bregu. Tukaj so

odtrgali od nje Marijo in Rozamunda ni nikoli izvedela, kaj se je zgodilo z njo, ali je uboga ženska kdaj našla svojega moža, ki ga je šla iskat tako daleč.

XI. POGLAVJE.

V AL Džebalovem mestu.

»Prosim, nehaite,« je rekel Godvin, »samo mala praska od levjih krempeljev je. Sram me je, da uporabljate svoje lase za take malenkostne potrebe. Daj mi malo vode.«

S to prošnjo se je obrnil do Wulfa, pa Masuda je vstala in prinesla vode, v katero je namočala malo vina. Godvin jo je izpil in slabost ga je kmalu minila, tako da je mogel vstati in premikati roke in noge.

»Veste kaj,« je rekel, »saj to ni nič, samo malo pretresel sem se. Levinja mi ni prizadela prav nobene rane.«

»Pa si jo ti levinji!« je rekel Wulf in se nasmejaj. »Pri sv. Čedu, dobro si jo zadel!« in pokazal je na dolgi meč, ki je tičal notri do ročaja v prsih zverine. »Veš, povem ti, da bi tudi jaz ne mogel bolje meriti.«

»Moje mnenje je, da je to levova zasluga,« odgovori Godvin. »Jaz sem samo meč držal naravnost. Potegni, brat, meč iz prsi zveri, jaz sem še vedno za to preslab.«

Wulf se je uprl z ного ob levja prsa in s trdom izvlekel meč, rekoč:

»Jaz neumem; ves čas sem spal in sem se prebudil šele, ko me je Masuda

prijela za lase in zagledal tebe na tleh, na tebi pa zleknjeno to zver. Ker sem mislil, da je bila še živa, sem jo udaril s svojim mečem; ako bi bil popolnoma zbujen, dvomim, da bi imel dovolj poguma za to.«

»Gospa Masuda,« vpraša Godvin, »ko sem vas prihodnjikrat videl, ste višeli v levinjinem žrelu. Ali ste ranjeni?«

»Ne,« je odgovorila, »kajti jaz nisim oklep kakor vi in zobje so odleteli ob njem, tako da me je držala samo za jopič. Oderimo zver in ponesimo kožo gospodu Al Džebalu v dar.«

»Dobro,« je rekel Godvin. »krempelje pa dam vam, da jih nosite kot ovratnico.«

»Bodite prepričani, da jih bom nosila,« odgovori ter pomaga Wulfu pri delu. Godvin pa je počival. Po končanem delu je vstopil Wulf v votlino, pa je naenkrat priletel iz nje.

»Slišite!« je rekel, »tu notri jih je še več. Videl sem, kako so jim bliskale oči in slišal, da so renčali. Dajte mi ogorek in pokazati ti hočem, brat, da nisi ti edini, ki se zna boriti z levom.«

»Pusti to, bedak,« mu Masuda seže v besedo. »Brez dvoma so mladiči; ako jih pobiješ, pojde samec milje daleč za nami; ako jih pa pustimo pri miru, ostane pri njih, da jih hrani. Pojdimo odtod kar najhitreje moremo.«

Odjezdili so navzdol v neko dolino, kjer je bilo dobiti vode, ali nobenega drevja. Ker je Godvin potreboval po-

čitka, so se ustavili en dan in še naslednjo noč; levi jih niso nadlegovali, bili so pa kljub temu zelo oprezní. Drugo jutro so odrinili dalje v globoko sotesko, ki so jo na obeh straneh obdajale visoke gore.

»To je dohod do Al Džebala,« je rekla Masuda; »in odtod imamo en dan ježe do njegovega mesta.«

Jezdili so dalje in zagledali veliko zgradbo z visokim ozidjem, ki se je vzdigovala na obronku soteske. Kakor je vse kazalo, so jih tukaj pričakovali, kajti ljudje so jim hiteli naproti, pozdravljali Masudo in radovedno gledali brata, zlasti še, ko so čuli o dogodku z levom. Niso jih pa peljali v grad, marveč v nekako krčmo zadaj za gradom, kjer so jim dali živeža in jih prenočili.

Drugi dan so jezdili po gorati pokrajini, po lepih in rodovitnih dolinah. Jezdili so dve uri, šli med potoma skozi več vasi, kjer so temnooki ljudje delali na polju. Pred vami so jim prijezdili jezdeci nasproti ter jih ustavili; Masuda je odjezdila naprej in nagovorila vodjo. Ta se je dotaknil z roko svojega čela in priklonil z glavo, in jezdili so nemoteni dalje.

»Zdaj vidita,« je rekla, »ko so bili tako četrtič ustavljeni, kako bi bila prišla do Masijuta brez vodnika. Povem vama, brata, da bi bila mrtva, predno bi se bila prerinila skozi vrata prve utrdbe.«

(Dalje.)

moglayi divjaki so za to dobili zasluženno nagrado.

Iz neke hiše, v katero so stopili vojaki, da pobero orožje, prinese Arnavt »martiko« in jo izroči vojakom, zatrjuje jim, da nima več orožja. Vojaki pa, ki jih je že izkušnja izučila, ne verjamejo njegovim prisegam, marveč gredo noter in najdejo v sobi žensko, ki se je v postelji bolečin zvijala.

Neki vojak je neveren Tomaž in vzdigne oedejo. Vsi ostrme, ko zagledajo pod oedejo poleg ženske tri brzostrelne puške. Arnavt, ko vidi, da se je ujel, začne milo prositi, naj ga ne ubijejo, ženska pa skoči zdrava ko srna pokonci in kliče obupno v arnavtskem jeziku na pomoč. Toda vojakov to ni zbegalo: odgnali so oba pred vojno sodišče.

V Prištini smo našli ogromno skladišče turške obleke in mnogo druge vojaške opreme, obuval itd.

S padcem Prištine je padel ves vzhodni blok Arnavtov. Pet stoletij so Turki vladali v teh krajih in v tej dobi so uničili vse, kar je nekdaj krasilo ta mesta. Srbija bo rabila zdaj mnogo časa in truda, da napravi iz Prištine moderno, evropsko mesto.

Pismo s Cetinja.

Srbski izhod na Jadransko morje in Črnogora.

Cetinje, 21. nov.

Te dni se je po listih razširila neka vest, ki ima svoj izvor v isti kuhinji, v kateri se je skuhala tudi vest o črnogorskih katoličanih, ki jo je prinesla »Reichsposhta«. (O tem še spregovorimo!). Ta vest se tiče izhoda Srbije na morje. Nekdo je velikim časopisom in agencijam javil, da je Črnogora sama nasprotna temu, da bi Srbija dobila izhod na morje v Lješ ali Medui; v dokaz so ti listi celo navajali citate iz poluradnega »Cetinjskega Vjesnika«. To vest so prinesli celo nekateri slovanski listi, čeprav z veliko rezervo.

Ta vest ni drugega nego laž, ki je bila vržena v svet z očitno tendenco, da se napravi razdor med Srbijo in Črnogoro. Vrh tega je imela ta vest namen, potolažiti tiste, ki Srbiji na noben način niso hoteli privoščiti izhoda na Jadransko morje in jim dati priliko, da nastopijo proti temu celo v imenu srbske zaveznice Črnogore.

Ravno tisti čas pa, ko so inozemski listi priobčili to izmišljeno vest, je »Cetinjski Vjesnik« — ki preje ni prav nič pisal o tej stvari — priobčil članek pod naslovom: »Srbij na Jadranskem morju«, ki je razkrinkal in temeljito ovrgel laž o nasprotstvu med Srbijo in Črnogoro. Pripominjam pa, da je »Cet. Vj.« glasilo tukajšnjih političnih krogov in javnega mnenja ter se v njem zastopa mnenje vlade same. V navedenem članku se torej ta list bavi z vprašanjem srbskega izhoda na Jadransko morje ter navaja različna mnenja in predloge, ki so zadnji čas v tem oziru prišli na dan. Članek končuje z naslednjimi besedami, ki jih je uredništvo podčrtalo:

»Srbske čete so izšle na morje in ga s svojo krvjo oblike. Ni je sile, ki bi jih spravila od tu. S krvjo so ga oblike, s krvjo ga bodo dale. Kar se z mečem pridobi, se more samo meču odstopiti.«

Avtonomija Albanije.

O avtonomiji Albanije piše »Cet. Vjesnik« v posebnem članku. Kakor tolmač tukajšnjega javnega mnenja odločno odklanja vsako najmanjšo misel o ustanovitvi neodvisne Albanije za mohamedanske Arnavte; nasprotno pa bi njihče ne nasprotoval kakih posebnih uredbi v korist katoliških Arbanasov in Malisorov, ki so privrženci Črnogore. Toda mohamedanski Arnavti so svojo osodo zvezali z osodo Turčije, zato sedaj nimajo nobene pravice zahtevati, da jim meri z drugo mero, nego Turčiji. List nadaljuje:

»Čemu ustvarjati težkoče medtem, ko so balkanske države še v boju s Turčijo? Čemu končno ovirati Črnogoro in Srbijo, da zavzameta tiste primorske pokrajine, ki so že sestavni del Turčije? Kaj se hoče s tem doseči?

Črnogora ima res že svojo luko, toda njena naravna meja gre ob Bojani nizdol, kjer stojita Leš in Sv. Ivan di Medua. Srbija pa že od davna teži za izhodom na morje, ker je to zanje življensko vprašanje. Ali more telo živeti brez pluć? Ali naj bo gospodarsko vedno odvisna od koga drugega? Razun Švice je Srbija edina, ki nima te koristi.

Tako piše »Cetinjski Vjesnik« in tako je mnenje cele Črnogore.

Pred Odrinom.

(izvirno poročilo »Slovenca«.)

Musafa paša, 16. nov.

Pri vas je zdaj sneg in pravi zimski mraz, pri nas v Mustafi paši, odkoder vam to pišem, pa sije junijsko solnce, ki tako greje, da so naši vojaki mehanično začeli po vrsti odlagati svoje »oklepe«: najprej najprej kožuh, potem »pamuklijo« (neke vrste jopič), pa telovnik iz kameline dlake in končno še jegrovke (volnene jopice). No, in ko smo se že slekli, treba porabiti priliko, da se na tem lepem vremenu ubije kaka — uš! Da, dragi moji, ni sicer estetično govoriti o ušeh, toda ta stvar je v vojni neizbežna. Prvi mesec vojne jih ni bilo, toda sedaj so se pojavili legioni tega nevarnega sovražnika, ki ne navaljuje samo na čete, ampak tudi na gospodo v štabu.

V sedanjem lepem vremenu je čete prevzel izborni humor — čeprav se nahajajo pod utrjenim Odrinom. Dični Belgrajčani II. poziva sploh ne govore drugače kakor v dovtipih. Le-ti doslej še niso bili v ognju in se jim prav lahko zgodi da neprijetnost, da se bodo vrnili v Belgrad, ne da bi bili okusili boja.

Čudna reč! Nikjer se do danes ni porabilo toliko municije — pehotne in artiljerijske — kakor tukaj, a nikjer se čete ne čutijo manjših kakor ravno tukaj. To prihaja najbrže od tuda, ker se večalimenj strelja tjevidan; kajti kakor so Turki varni za svojimi železobetonskimi utrdami, tako so tudi zavezniške armade na svojih pozicijah izvrstno zavarovane.

Minil je že teden dni, odkar je na naši strani prenehal vsak napad. Nam se nikamor ne mudi in na vsak način lažje čakamo, nego tisti, ki so v Odrinu obkoljeni in oblegani. Prej jih bomo mi dočakali v svoji sredi nego oni nas. In da njim res ni za čakanje, pričča najbolje dejstvo, da so nas — ko so dva dni zamenj čekali na napad od naše strani — začeli zopet napadati.

Vsako noč, krog dveh ali štirih zjutraj, se prične v Odrinu topovska godba. Casih pa tudi zvečer in traja na to celo noč. Tako je bila v noči od 15. na 16. november jako energična kanonada. Kakor hitro pa Turki začutijo našo artiljerijo, se nemudoma umaknejo nazaj v trdnjavo. Ne more se vedeti, koliko mrtvih in ranjenih je bilo na turški strani, ker do zore očistijo polje pred mestom, a na srbski strani je bilo ves čas, odkar se srbske čete udeležujejo pred Odrinom, nekaj nad 200 mrtvih in ranjenih. To število se pa ne bo mnogo povečalo, ker tudi mi nismo začetniki v fortifikaciji in imamo časa in priprav v izobilju. Gotovo je, da je bilo dostikrat več artiljerijske municije požgane nego je žrtev. In doklerkoli se bo boj nadaljeval na ta način z nočnimi izpadi Turkov, ne bo večjih žrtev. Samo v slučaju celokupnega izpada Turkov iz Odrina ali v slučaju našega odločilnega naskoka na trdnjavo bi znalo biti še veliko žrtev, toda to bi bil pa tudi konec Turkov in Odrina.

Nedavno je naša vojska grozno potegnila Turke. Le-ti namreč vsako noč z reflektorji iščejo oblegovalne čete. Tedaj so pa neko noč naši vojaki ob Marici napravili več ognjev, da bi tako markirali tabor. Turki so lepo tiho čakali do treh zjutraj, da so se jim vojaki odpočili, nato so pa začeli grozovit bombardement na te ognje. V tem trenutku pa jim zavezniške čete padejo v bok in jim prizadenejo — nedvomno — velike žrtve. Turki so se hitro umaknili nazaj v mesto.

Pismo slovenske usmiljenke na bojišču.

Plovdiv, 13. nov.

Kraljeva bolnišnica.

Sestra Adelheid Podlesnik je poslala iz Bulgarije sledeče pismo:

Dragi stariši! Prejmite srčne pozdrave iz daljne Bulgarije. Vojska, to vam je nekaj strašnega; človek, ki tega sam ne vidi, si ne more niti predstavljati, kaj se vse tukaj godi. Tukaj

imamo tri barake, ki so vse prenapolnjene z ranjenci, med tem ko zunaj razsaja zima, sneg in dež. Vsako tretjo noč imam nočno službo in treba je ponoči v blatu, dežju in snegu v temi prehoditi pot iz ene barake v drugo. Silno sem utrujena, a kaj je to s trpljenjem, ki ga morajo prenašati naši ranjenci. Veliko operacij sem že videla, a tako ogromnega števila in kaj takega še ne. To kar režejo noge, roke in čistijo mozgane v glavi. Nisem mehkega srca, a si moram vendar čisto brisati solze, ko vse to gledam. Imamo med nami tudi mnogo turških ranjencev, ki so zelo divji. Enemu izmed njih je naša sestra prevezala ramo in ker ni mogel družega, jo je ugriznil v roko in ji odgriznil kos mesa. V našo bolnišnico prinašajo ranjence, ki so jim Turki izkopali oči, odrezali ušesa, nos itd. Veliko grozovitosti sem slišala od Turkov, a nisem verjela. Sedaj pa vidim, da je vse resnično. Večkrat moramo tudi lakoto trpeti, ker ne dobimo jesti. Svojega življenja nisem gotova; če mi ne preti nevarnost od Turka, mi pa od boleznih, ko se človek tukaj vsled te hitre spremembe mrazu in vročine tako lahko prehladi. Ležim pa med štirimi stenami, narejenimi iz papirja; na eni strani leže ranjenci, na drugi strani imam pa za sosede — mrliča, kar ni prav posebno prijetno. Mnogo bi vam imela še pisati, a si pridržim za prihodnjico. To vam pišem v naglici, da veste, kje sem. Bog daj, da pridem kmalu zopet nazaj v domovino. Ostanite zdravi!

Vojska ali mir?

VSE ZA MIR.

EN TEMEN OBLAK NA OBZORJU.

Mednarodni položaj se je naenkrat znatno izboljšal. Vzrok je zmerom in pametno stališče, ki ga zavzema Nemčija. Soglasno se poroča, da je cesar Viljem na avstrijskega prestolonaslednika vplival v zmislu mirne rešitve avstrijskega spora. Službeno glasilo kanclerja »Norddeutsche Allg. Zeitung« to indirektno potrjuje, ko se obrača proti onim, ki javnost se senzačnimi vestmi vznemirjajo, ker da si velesile prizadevajo »vsekakor težavna vprašanja« (v prvi vrsti je težavno albansko) mirno rešiti. Nemčija je tako hitro opravila svoje posredovalno delo, da ruski ofiziozi danes zagotavljajo, da je tudi njim, »slejkoprej« seveda, na tem, da se mir ohrani.

Zdaj pa se kar naenkrat zopet oživi afera Prochaska. Poroča se namreč, da delajo srbske oblasti Edlu, ki je poslan, da ga poišče, težave. Obenem se vladna »Samouprava« nekako opravičuje in namiguje na to, da nosijo krivdo le vojaške oblasti, ako se je Prochaski res kaj zgodilo. Mi upamo, da ni nič hudega, a odkrito rečeno, je naše upanje majhno. Ako se je Prochaskemu kaj zlega pripetilo, je krivda gotovo obojestranska. Zdi se nam gotovo, da je Prochaska Albance proti srbski armadi ščuval, zakaj sicer bi mu Srbi čisto gotovo ne bili nič naredili kakor tudi ostalih konzulov po drugih krajih niso nič šikanirali ter jim zgolj odrekli priznanje posebnih privilegij, ki so jih uživali. Na drugi strani pa srbske vojaške oblasti niso imele pravice proti njemu postopati, saj bi se morale zavedati, kakšne posledice bi to moralo imeti. Tudi če bi bil Prochaska stal direktno na čelu albanskega odpora, bi ga bili morali po premaganem odporu pustiti pri miru, oziroma ga iz Prizrena odsloviti in obenem napraviti poročilo. Kakšno orožje bi v tem slučaju imela Srbija proti nam!

Mogoče je Prochaski storilo kaj žalega srbsko vojaštvo. Tudi to je obsodbe vredno in je jako obžalovati. Pač pa ni razumljivo, zakaj srbska vlada to tako prikriva in zakaj ni zadeve takoj pojasnila. Odlašanje utegne vse za Srbijo tako ugodne šanse mednarodnega

položaja temeljito pokvariti. Avstrija ima v slučaju, da je Prochaska res umorjen, vse karte v rokah in lahko zdaj na Srbijo pritiska, da se glede albanskega vprašanja uda. Kajti to je glavna stvar, ki je zdaj po nepredvidnosti srbskih vojaških krogov na kocki.

Vendar upamo, da stvar ni tako huda. Mogoče je še eno: da bo Avstrija na Srbijo hudo pritiskala, da bo pa Srbija dala zaradi Prochaskine dovoljno zadoščenje, nikakor pa ne bo hotela v to afero vplesti političnega vprašanja jadranskih pristanišč. Če bi pa Avstrija pritiskala dalje, utegne Rusija to pograbiti, češ. Avstriji je Prochaska le dobrodošel povod, da doseže svoje politične namene na Balkanu. In tako bi naša diplomacija zopet na odpor zadelala. Čudno je tudi, da Pašić, ki gotovo ve, kaj je s Prochasko, še vedno tako energično govori.

Pri Čataldži se mirovna pogajanja, kakor se vidi, ugodno nadaljujejo.

× × ×

PRED MIROM?

Sofija. »Agence telegraphique bulgare« poroča: Dne 25. t. m. ob 1. uri popoldne se snidejo turški in bulgarski poverjeniki za sklepanje premirja v Bagdžiköju, ki leži v nevtralnici con pri Bujuk—Čekmedžu.

Carigrad. Listi poročajo, da ima general Nazim paša dalekosežna pooblastila za pogajanja o miru. Sklenjeno je že osemredno premirje.

Carigrad. Turški ministrski svet je 24. t. m. do 10. ure zvečer razpravljalo o navodilih za mirovna pogajanja. Še predno se je ministrski svet končal, je Rešid paša odpotoval v glavni stan.

London. »Daily Express« poroča iz Berolina, da je sprejel nemški cesar Viljem lastnoročno sultanovo pismo, v katerem ga sultan prosi, da naj posreduje za boljše mirovne pogoje z Bolgarijo. Sultan spominja nemškega cesarja na prijateljstvo med Berlinom in Carigradom.

Carigrad. Trozvezne države so sklenile, da njih vojski Carigrad zapuste. Ta sklep je na turške kroge zelo ugodno vplival.

Sofia. Balkanske države se s Turčijo ne pogajajo zdaj več o premirju, marveč že o miru.

× × ×

AFERA PROCHASKA SE RESNO ZAPLETA.

Dunaj. Konzul Edl se je 23. t. m. pripeljal v Skoplje. Spremljal ga je srbski državni tajnik Rakić. V Skoplju je obiskal Edl srbske oblasti. Ker o Prochaski v Skoplju ni bilo nobene sledi, se je Edlu reklo, da Prochaska potuje iz Prizrena v Skoplje. Edl je čakal en dan, nakar je izjavil, da odpotuje v Prizren. Njegov srbski spremljevalec Rakić je pa izjavil, da se ne more ž njim peljati, ker da mora razne zasebne posle rešiti. Edl je nato še en dan čakal, nakar je izjavil, da tudi brez spremljevalca potuje v Prizren. Srbske oblasti so izjavile, da ne nasprotujejo načrtu, a da ker so prometne razmere slabe in ker je progna na več krajih poškodovana, ne morejo jamčiti, da pride Edl v Prizren. Edl je izjavil, da hoče na vsak način v Prizren.

Belgrad. Srbsko časopisje ignorira afero konzula Prochaska.

Dunaj. Poroča se, da biva konzul Prochaska v Prizrenu in da je nevarno bolan.

Dunaj. »N. W. Journal« pravi, da ve, da je Prochaska bil umorjen. Srbski vojski so udrli v konzulat, poklali tam zbrane Albance ter tudi konzula. Srbska vlada hoče zato preiskavo preprečiti.

Belgrad. »Samouprava« izvaja, da obžaluje, ker del avstro-ogrsko časopisja napada Srbijo radi Prochaskine. Če bi tudi srbske vojaške oblasti odredile kaj, kar bi ne bilo upravičljivo, bi bilo potrebno počakati izida preiskave, ker kakor Prochaska lahko greše tudi srbske vojaške oblasti. Priskava d. žene, kdo je kriv. Srbija ni Avstro-Ogrske in svojih sosedov nikdar šikanirala in ni imela nobenega interesa, da bi se konzulu Prochaski kaj neprijetnega pripetilo in srbske vlade zato ne more zadeti odgovornost. Če preiskava dokaže, da so napravile srbske vojaške oblasti napake, so zanje te oblasti tudi odgovorne.

× × ×

AVSTRIJSKO-SRBSKI SPOR. — NEMČIJA ZA MIRNO REŠITEV. — NA DUNAJU VZTRAJAJO NA SVOJEM STALIŠČU.

Berolin. »Neue Freie Presse« poroča, da je prestolonaslednik Franc Ferdinand izjavil, da je ozirom na dogovore z nemškim cesarjem in z merodajnimi nemškimi politiki popolnoma zadovoljen. Opazilo se je, ker se je prestolonaslednik dolgo časa razgovarjal z Bethmann Hollwegom in z načelnikom nemškega generalnega štaba Moltkeim.

Albansko pristanišče Sv. Ivan di Medua.

Ako še niste, pošljite naročnino!

Berolin. »Nordd. Allg. Zeitung«, službeni list nemškega kanclerja, graja razširjevalce vznemirjujočih poročil v trenutku, ko vse velevalisti resno na to delujejo, da se vsekakor težavna vprašanja mirno rešijo.

Pariz. V resnih berolinskih političnih krogih sodijo, da se je položaj nekoliko izboljšal. Nemčija na Rusijo pomirjevalno vpliva. Sodi se, da se že čez nekaj dni sedanji napeti položaj omili.

Peterburg. (Oficijelno.) Vodilni krogi zavračajo dele evropskega časopisja, ki očita Rusiji, da hoče vojsko. Zanimava se, da so se avstrijsko-ruske razmere poslabšale. Ruska vlada sodi, da se spor Avstrije s Srbijo po dokončani vojski na Balkanu m rno reši.

Kolin. »Wossische Zeitung« objavlja članek »Hladna kri«, ki izvaja, da so na Dunaju mirno in hladnokrvno vzeli naznanje poročila, da Rusija ob avstrijski meji mobilizira.

Belgrad. Ruski poslanik pl. Hartwig se je 25. t. m. več časa posvetoval s srbskim kraljem Petrom. Sodi se, da je Hartwig obvestil kralja o važnih sklepih ruske vlade. Vladni krogi so zelo dobro razpoloženi.

Peterburg. Vodilni krogi ruske dume ne verujejo, da izbruhne avstrijsko-ruska vojska. Sazonov je nasproti nekemu voditelju ruske dume izjavil, da so razmere Rusije z Nemčijo tako ugodne, da je vzravnavanje nasprotstev med Rusijo in Avstrijo mogoče.

Pariz. Rusija je baje Angleško naprosila, naj intervenira med Avstrijo in Srbijo.

Budimpešta. Dne 25. t. m. je zboroval ministrski svet, ki se je posvetoval o položaju. V klubu vladne stranke so ministri izjavljali, da je položaj zelo resen.

Dunaj. Položaj se ni veliko izpremenil. Poročila, da Rusija mobilizira, so v Srbiji zelo ugodno vplivala in vlado opogumila upirati se avstrooškim zahtevam. Srbski politični krogi trdijo, da je mobilizacija Rusije Avstrijo presenetila in da bo zato glede na jadransko pristanišče odnehala. Dunajski listi pa Srbiji groze, da se moti, kar se bo Srbiji na nedvomen način dokazalo. Velevalisti se pozivajo, naj na Srbijo pomirjevalno vplivajo.

Rim. »Tribuna« piše: Italijo vodijo glede na Albanijo zgolj narodni razlogi. Pogodba z Avstrijo se je sklenila zato, da nobena država albanskih pristanišč vojaško ne zasede. Laške koristi se popolnoma križajo z avstr. jskimi.

Rim. Bivši minister Orlando je govoril daljši govor, v katerem je slavil naroden preporod balkanskih narodov. Govornik želi, da bi se albansko vprašanje mirno rešilo in da ne gre, da se še kaka tretja velevalist urdi v Jadranskem morju.

London. »Westminster Gazette« sodi, da ne gre, da bi se pričela radi jadranskega pristanišča avstro-ruska vojska, ki lahko zaplete v vojsko tudi Nemčijo, Francijo in Anglijo. Anglija je toplo pozdravila geslo: Balkan Balkancem, in je podpirala, zato pa zaveznike svari, naj ze ekscesivnimi in nemožnimi zahtevami ne spravljajo v nevarnost, kar so pridobili.

Berolin. Neki diplomat, ki se je mudil ob lovu v Springu, je nekemu časnikarju izjavil: Državnih tajnosti vam ne smem izdati, a to lahko izjavim: Položaj je resen, a zato ni treba bodočnosti mračno presojati. Avstro-Ogrska je sicer prisiljena se pripravljati, ker se zdi, da Srbija ne odneha, ker srbski ministrski predsednik še ni odgovoril. Upravičenim željam monarhije Srbi nočejo ugoditi, kakor se zdi, a upa se, da se kmalu iztreznijo, če uvidijo, da smatra Avstrija stvar za resno in če morebiti zasede Belgrad. Rusija šele nastopi, če vidi, da hoče Avstrija Srbijo s silo ukrotiti, kar se pa ne bo zgodilo. Ruske vojaške priprave so le strašilni streli. Upala si ne bo napasti Avstrije, ker bi izzvala svetovno vojsko, ki se pa tako lahko ne provzroči. Nemčija za zdaj zavzema rezervirano stal šče, ker so razmere zdaj z Rusijo boljše, kakršne so bile ob bosenski krizi in se je medtem sklenil z Rusijo dogovor v Potsdamu. Tudi diplomatsko se Nemčija drži v ozadju in pusti Avstrijo samo nastopati. Če bi zdaj Nemčija pričela groziti, bi se splošen položaj le poslabšal. Nemški cesar je zato tudi avstrijskega prestolonaslednika pomirjeval. Če bo potrebno, bo Nemčija tudi Rusijo pomirjevala, za kar pa zdaj še direktnega povoda ni.

Belgrad. Položaj se kritično presoja. Merodajni krogi sodijo, da pri diplomatskih pogajanjih sosedna monarhija ne bo odnehala.

London. »Times« objavljajo zelo energično izjavo srbskega ministrskega predsednika Pasića, ki izvaja: Najmanje, kar zahtevamo, je, da postanemo gospodarsko neodvisni in da se z ostalimi balkanskimi državami sklene carinska zveza. Nadalje zahtevamo prost in primeren dohod k Jadranskemu morju. Srbija mora dobiti približno 50 km obmorskega obrežja od Leša do Drača. Pomorje naj se zveže z nekdanjo Staro Srbijo skozi teritorij iz Drača do Ohridskega jezera južno in iz Leša do Djakova na severu. Srbija ima zgodovinske

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Na Balkanu se bijejo junaški boji zveznega krščanskega vojaštva proti razpadajoči Turčiji. Človeška zgodovina ne pomni vojske, ki bi bila zahtevala toliko nadejnih mladih življenj in ki bi v tako kratkem času dosegla toliko velikih uspehov. V par dneh so strli Slovani moč ogromnega turškega naroda tako, da bo v kratkem izginila vsaka sled za Turčinom v Evropi.

Cel svet se čudi Slovanom in zasleduje z največjo napetostjo to vojsko, kaj šele mi Slovenci, na katere utegne uspeh te vojske odločilno vplivati.

Ker smo pa vezani samo na kratka poročila v časopisju, ki si večkrat nasprotujejo, je pač upravičena želja, da se izdajo dogodki sedanje vojske v posebni knjigi, ki jo bomo brali mi in naši potomci z zanimanjem še poznejša leta; saj jamči že prvi sešitek in jamčita imeni gg. autorjev, da bo to knjiga trajne vrednosti. Knjigo sta sestavila c. kr. profesorja Anton Sušnik in dr. Vinko Šarabon pod naslovom

=Vojska na= Balkanu 1912.

== Cena prvemu sešitku K — 40; ==
cela knjiga bo veljala 3 — 4 krone.

Prvi sešitek te knjige je ravnokar izšel, drugi sešitek sledi že v začetku prihodnjega tedna, nadaljevanje pa v tedenskih presledkih.

Prvi sešitek obsega predzgodovino te vojske, ki je za umevanje poznejših dogodkov neobhodno potrebna. Najzanimivejša in najbolj privlačna tvarina o novih vojnih dogodkih in operacijah sledi v prihodnjih sešitkih.

Naročniki naj se takoj zglasijo, da nam bo mogoče določiti visokost naloga za poznejše sešitke in vse potrebno pripraviti za točno razpošiljanje.

Istočasno priporočamo:

Pod svobodnim solncem Povest davnih dedov. F. S. Finžgar. Cena K 3.—, eleg. vez. K 4.—.

Ta roman je po enoglasni sodbi vseh literarnih krogov najlepše slovensko leposlovno delo in je ravno danes posebno aktualen, ker nudi najboljši vpogled v zgodovino Balkanskih narodov.

Vstaja Škenderbegova. Zgodovinska povest z Balkana K — 60, vezano K — 80.

Škenderbeg je največji krščanski junak, kolikor se jih je kdaj rodilo na Balkanu in se njegovo ime ravno sedaj večkrat imenuje v časopisju. On je rešil domovino turškega jarma in ta povest o Škenderbegovi vstaji je silno zanimiva in poučna.

Vojska na Daljnem Vzhodu. Dr. E. Lampe. Cena K 4'80, vezano K 6'—.

Ob tej priliki opozarjamo tudi na to velezanimivo knjigo, ker je važno primerjati sedanjo vojsko na Balkanu s predzadnjo med Rusi in Japonci.

pravice do ozemelj, ki leže še bolj južno meje, ki jo zase reklamiramo. Usoda Albanije južno od črte Drač—Ohridsko jezero se lahko prepusti velevalistem, da si avtonomija tega dela Albanije ni v interesu Albanije in tudi ne v interesu Evrope. »Times« dostavlja, da mora Pasić imeti močno zaslonbo, ako tako določno govori.

Berolin. »Lokalanzeiger« poroča iz Belgrada: Srbski ministrski svet se je posvetoval pod kraljevim predsedstvom o vprašanju jadranskega pristanišča. Sklenili so izjaviti, da končno ne odgovore, dokler vojska ne bo končana in dokler se o vprašanju ne izjavijo balkanske zvezne države. Ko se sklene mir, se zadeva tako reši, da bo Avstrija zadovoljna.

× × ×

PRIPRAVE ZA RESNI TRENUTEK.

Belgrad. Belgrajsko trdnjavo se 24. t. m. civilistom zaprl. Na ukaz srbske vlade so municijske zaloge s posebnimi vlaki zvozili iz Belgrada v Niš. V Belgrad pripelejo te dni še 30 velikih topov.

London. Nekemu vplivnemu mestu se iz Peterburga poroča, da je rusko baltičsko brodogradbeništvo, ki se ob rednih razmerah že dolgo ob tem času nahaja v zimskem pristanišču v Kronstadtu, zasidrano v baltičskem pristanišču v Libavi in so kotli zakurjeni, tako da lahko rusko vojno brodogradbeništvo vsak trenutek odjadrja.

Peterburg. Križarici prostovoljnega brodogradbeništva »Voronež« in »Peterburg« je ruska vlada v Odesi proglasila za vojni ladji, ki, kakor se trdi, odjadrata s tajnimi ukazi baje proti Carigradu.

Geneva. Tukajšnji listi poročajo, da je Francija naročila svojim rezervistom do leta 1888, naj bodo za vsak slučaj pripravljani. Višjim železniškim uradnikom je ukazano, kam jih v slučaju vojske odpošljejo. Posta, enačelnikom je ukazano, naj tovarne vozove takoj, ko jih izprazni, odpošljejo na tiste postaje, za katere so ob mobilizaciji določeni.

Berolin. Rusija izjavlja, da zbira svoje armade zato ob galicijski meji, ker se boji, da se narodno-poljska protiruska propaganda iz Galicije prenese tudi v Rusijo.

× × ×

ALBANSKO VPRAŠANJE.

Dunaj. Princ Ahmed Fuad, ki kandidira za albanski prestol, je došel na Dunaj. Ahmed Fuad je čisti Albanec, zdaj je rektor alb. univerze v Kairi in egipčanski podmaršal. Služil je tri leta tudi v laški armadi.

Bruselj. Tu sodijo, da kandidira za albanski prestol princ Viktor Napoleon. Bulgarski car Ferdinand da se zavzema zan, z njim simpatuje tudi laški dvor, tudi Poincaré bi pod gotovimi pogoji ne nasprotoval.

× × ×

PRED ČATALDŽO. — V CARIGRADU. — PRED ODRINOM.

Sofija. Vpoklicani bulgarski rekruti letnika 1913 se po končani vojaški izobrazbi odpošljejo na bojišče.

Carigrad. Listi pišejo, da se nahaja med Kurdi, ki so došli pred Čataldžo, veliko žena, ki so se prostovoljno prijavile.

Berolin. Vojni poročevalec »Berliner Tageblatt« si je ogledal turške čete v čataldžskih utrdah. Piše, da se mu zdi, kakor da vidi drugo turško armado. V fronti so zdaj tudi aktivne čete. Vojaki več ne strdajo in upajo na boljši končni izid vojske.

Gala. Neki rumunski trgovec, ki se je vrnil iz Carigrada, pripoveduje: Sultan je šel v spremstvu štirih gardistov peš v pristanišče, da vidi, ko se je 1200 redifov ukrcalo v ladje, ki so jih peljale proti čataldžskim utrdam. Ljudstvo je spremljalo sultana in neprestano klicalo: »Zakaj bitke izgubljamo!« »Zakaj beži armada pred Bulgari!« Sultan je zelo hitro šel, da se je umaknil množici.

Carigrad. »Alemdar« poroča, da so zasedli Turki mesto Čataldža in da so pri Kavatlju zarabili topove, ki da so jih Bulgari pustili. (Ta vest je gotovo navadna laž, ker je »Alemdar« najbolj lažnjiv turški list.)

Belgrad. Iz Odrina došli ranjenci poročajo, da iz Odrina dezertira vsak dan veliko turških vojakov, ker strdajo.

× × ×

SRBSKI USPEHI. — SRBSKE DIVIZIJE ODHAJAJO PROTI ODRINU IN ČATALDŽI. — PRODIRANJE PROTI DRAČU.

Belgrad. Prestolonaslednikova armada je zaplenila v Bitolju 51 turških topov. Srbi so dozdej zaplenili Turkom 200 topov. V Bitolju je 10.000 turških vojnih ujetnikov.

Belgrad. Ker smatrajo Srbi za zavzetjem Bitolja svojo glavno nalogo za končano, sta zopet dve srbski diviziji odrinili pred Odrin in pred Čataldžo. Cetinje. Iz Sv. Ivana di Medua se poroča: Srbske čete prodirajo proti Draču. Ob reki Mat so Srbi zadeli na

naj ostane hči doma s pristavkom, da ne bo preveč snedla. Takega odgovora Osredkar ni pričakoval. Razjarjen se obrne iz kuhinje, katere vrata trdo za seboj zaloputne. Ženski sta slišali, kako obdolženec v tistem važnem kotu, kjer se nahaja shranjeno razno orodje, nekaj premetava. Takoj sta uganili, da se oborožuje, zato sta zbežali skozi kuhinjske duri na prono. Žena je šla okoli hiše pred glavni vhod gledat, kaj mož dela. Tedaj je pa prihrumel obdolženec iz veže, oborožen s težko sekuro in ko je dohitel svojo ženo, je z obema rokama visoko dvignil sekuro in jo usmrtil. Po storjenem dejanju so našli obdolženca mirno pri peči sedečega. Na vprašanje, kaj da je učinil, je odgovoril, da je svojo ženo tri leta prepozno ubil. Osredkar je s početka dejanje tajil, češ, da se je žena pri slučajnem padcu ponesrečila, končno je pa le vse in z vsemi posameznostmi priznal s pripombo, da vsled velike jeze in zavžite pijače ni vedel, kaj da dela. Na predlog zagovornika je sodišče sklenilo, da se preišče duševno stanje obtoženčeve ter se je obravnava preložila.

Telefonska in brzojavna poročila.

PROCHASKA ŽIV.

INFAMNA GONJA NEMŠKEGA ČASOPISJA RAZKRITA.

NAPETOST OMILJENA.

VELIKA POBITOST MED VOJNIMI HUJSKACI.

Dunaj, 26. novembra. (Oficielno.) Konzul Edl je iz Skoplja nujno brzojavil zunanjemu uradu, da je konzul Prochaska iz Prizrena dospel živ in zdrav v Skoplje, vsled česar njemu ni bilo treba odpotovati v Prizren. Ta ves la vest je tista kroge, ki hujskajo k vojski s Srbijo, strahno potrla. Upali so, da bo po odpovedi Nemčije, ki noče vojske in je oficijlno izjavila, da se mora vprašanje jadranskih pristanišč rešiti po končani vojski sp. razumno med vsemi velesilami, vsaj konflikt zaradi eventualnega umora Prochaska rodil zanje sadove, a zdaj je i ta nada so izjalovila. Še danes zjutraj je »Neues Wiener Journal« poročal na prvi strani, da za gotovo v, da je bil Prochaska umorjen. Zdaj pa je glavna pozornost obrnjena na to, kdo je inspirator teh »značnih govoric, ki so povzročile ti-liko razburjenja in velikanskih stroškov. Posebno pa so blamirani nemški nacionalci in žal z njimi združeno krščanskosocialno časopisje.

NEMCIJA NAS ZAPUŠČA.

NEMCIJA NOČE KONFLIKTA Z RUSIJO. BALKAN NI VREDEN KOSTI PRUSKEGA GERNADIRJA.

GLASILO NEMŠKE VLADE HOČE, DA SE AVSTRIJSKI SPOR REŠI SELE PO VOJSKI.

Dunaj, 26. novembra. (Od posebne strani.) Tukajšnje merodajne kroge je stališče Nemčije, katero je prestolonasledniku Francu Ferdinandu pojasnil nemški cesar, oziroma Bethmann - Hollweg in Kiderlen-Wächter, zelo presenetljivo, dasi tega ne da jo še čutili. Že dejstvo, da se je sklenilo, da se o sestanku ne izda komunike, je vzbudilo pozornost. Danes pa izvem, da je Nemčija decidirano izjavila, da glede jadranskega in albanskega vprašanja ne more še zavzeti prec znege stališča, dokler se glede tega ne poizkusi doseči sporazum med velesilami, oziroma dokler se ne izve, kaj misli glede tega Rusija. Sele potem bo mogoče storiti nadaljnje korake. Nemčija je opozorila prestolonaslednika na to, da je nemško-rusko razmerje od Potsdama sem jako prisrčno in da bi utegnil konflikt ogroziti jako važne interese Nemčije. Z ozirom na to, da je ruska vlada izjavila, da se more avstrijsko-srbski konflikt šele po končani vojski sporazumno med vsemi velevlastmi rešiti, Nemčija resno premišlja, ne bi li ta rešitev bila res najprimernejša. Nemška vlada je o tem svojem stališču vplivnejše liste, oziroma politike, že preje v glavnem informirala, tako da razun vse-nemških listov vsi drugi listi povdarjajo potrebo mirnega sporazuma.

Dunaj, 26. novembra. Vest, da se poda princ Henrik v Peterburg posredovat med Avstrijo in Rusijo, se dementuje. Nemčija je uverjena, da se bo avstrijsko-rusko-srbski konflikt poravnal potem rednih dogovorov med vsemi velesilami ter zato ni potreba izvanrednih korakov, ki bi utegnili položaj le poslabšati.

Magdeburg, 26. novembra. »Magdeb. Zeitung« piše: Ne moremo kaj, da ne bi opomnili, da imamo v Nemčiji vtis kakor da avstrijska politika preveč računa na Nemčijo. Dobro je, če se spomnimo Bismarckovega reka, da Balkan ni vreden kosti enega samega pomoranskega grenadirja.

Kolin, 26. novembra. »Kölnische Ztg.« citira razne izreke Bismarcka, s katerimi dokazuje, da sme Nemčija riskirati vojsko

le tedaj, ako bi res nemški interesi bili ogroženi. Vsenemci, ki napadajo Kiderlen-Wächterja, kateri ne želi spora z Rusijo, nimajo prav in se zlasti ne morejo sklicevati na Bismarcka.

Frankobrod, 26. novembra. »Frankfurter Zeitung« se spričo obiska avstrijskega prestolonaslednika pri cesarju Viljemu izprašuje, zakaj se neki Avstrija tako protivi, da bi se njen spor s Srbijo rešil na mednarodni konferenci. List svari Avstrijo pred tem, da bi Srbiji grozila, ker bi bila potem svetovna vojska neizogibna.

Berolin, 26. novembra. »Lokal-Anzeiger« dementira vest, da je Nemčija mobilizirala zbor v Königsbergu in Allensteinu.

Berolin, 26. novembra. Službeno glasilo nemškega državnega kanclerstva, »Norddeutsche Allgemeine Zeitung«, izjavlja, da ni res, da Avstrija namerava Srbiji izročiti ul'imaturn, ker so se velevlasti že definitivno sporazumele, da pride vprašanje albanskih pristanišč pred evropsko konferenco.

Peterburg, 26. novembra. Minister Sazonov je nasproti nekemu vplivnemu politiku dume izjavil, da so nemško-ruske razmere tako prijateljske, da je veliko upanja, da se eventualni avstrijsko-ruski spor mirno poravnava. Sazonov je nadalje dejal, da ruska vlada vztraja na tem, da je mogoče vsa balkanska vprašanja šele po končani vojski rešiti. Njegova politika da je bila vedno dosledna.

URADNI DEMENTI RUSKEGA ZUNANJEGA MINISTRSTVA.

Peterburg, 26. novembra. Zunanji urad izjavlja, da so vesti o sovražnih namerah Rusije proti sosednim državam in vojaških pripravah na to svrhu popolnoma neutemeljene.

KAJE Z ITALIJO?

Pariz, 26. novembra. Nek bivši diplomat izvaja v »Figaru«, da je laška diplomacija v velikih škripcih. Na eni strani bi Italiji ne bilo neljubo, ako bi Srbija postala tudi jadranska oblast, na drugi se Italija Avstrije, katera bi bila od Jadrana in Balkana eliminirana, tudi nekoliko boji. Bivši diplomat sodi, da bo Italija Avstrijo diplomatično kolikortoliko podpirala, če pa pride do resnega, jo bo zapustila. Avstrija da skuša svoj vpliv na Balkanu ohraniti s silo, Italija pa ima simpatije balkanskih narodov za sabo. Javno mnenje v Italiji da perhorecira skupno vojaško akcijo z Avstrijo.

DVOUMNA PISAVA LAŠKEGA OFICIOZNEGA LISTA.

Rim, 26. novembra. Z ozirom na vest nemških avstrijskih listov, da je »Tribuna« izjavila, da se laško in avstrijsko stališče glede Albanije popolnoma krijeta, je treba pripomniti, da temu ni tako. »Tribuna« te fraze ne rabí, pač pa bolj dvoumne. Med drugim precizira svoje stališče tako: »Kar se tiče jadranskega vprašanja, je to tesno združeno z albanskim. Italija misli, da je treba konvencijo glede Albanije (med Goluchowskim in Visconti - Venosta) prilagoditi novim razmeram. Italija hoče podpirati Srbijo, v kolikor ta teži za gosnodaško neodvisnostjo. Italija je v prisrčnem razmerju tudi z Avstrijo itd. »Resto del Corlino« piše, da je Italija tako prijateljica Avstrije in Nemčije kakor ostalih velesil. Zato posreduje in upa na mirno rešitev.

MIROVNA POGAJANJA PRI ČATALDŽI SE UGODNO RAZVIJAJO?

Sofija, 26. novembra. Tu se govori, da se mirovna pogajanja ugodno razvijajo. Vendar se pa opozarja i na to, da skušajo Turki pogajanja z imenovanjem novih posredovalcev zavlačevati. Bulgari so pa za vsak slučaj dobro pripravljeni.

London, 26. novembra. Dopisnik »Timesa« poroča, da so Turki pri Čataldži zgradili tri obrambne črte, katere gradi 10 tisoč mož rezerve. Med armado vlada zdaj red. Kar se tiče zadnjih bojev, so Bulgari le izvršili demonstracijo, torej niso bili poraženi, marveč so Turki odbili le navaden brezpomemben bulgarski manever. Kolera pojmlje.

Pariz, 26. novembra. »Petit Parisien« poroča iz Sofije, da se bo mir kmalu sklenil. Baje se pogaja finančni minister Todorov, ki je tudi odpotoval v Čataldži, če za vojno odškodnino.

Atene, 26. novembra. (Ofic.) Bulgarsko sedmo divizijo so iz Soluna prepeljali proti Dardanelam na 29 grških ladjah.

MIROVNA POGAJANJA ZADEVAJO NA TEŽAVE?

Carigrad, 26. novembra. Tu se govori, da so mirovna pogajanja zopet zadela na težave, ker Bulgarija zahteva odstopitev Odrina, v kar pa Turčija ne more privoliti.

BULGARI SE PRIPRAVLJAJO ZA VSAK SLUČAJ.

Pariz, 26. novembra. »Temps« poroča iz Sofije: Bulgarija je pripravila 50.000 popolnoma svežih č., da odrine, če treba, proti Čataldži.

DEMENTIRANE NEMŠKE IZMISLOTINE.

Peterburg, 26. novembra. Ves i, da Kitajska in Japonska proti Rusiji mobilizirane, so naravnost izmišljene.

PROTI MLADOTURKOM.

Carigrad, 26. novembra. Vojno sodišče je izdalo komunike, v katerem izjavlja, da je odkriti komplot mladoturkov imel namen izvršiti bombne atentate proti sultanu, Nazim-paši in drugim dostojanstvenikom ter da je mladoturški komite vojake na bojišču hujskal ter demoraliziral. 400 zarotnikov je poslanih v dosmrtno pregnanstvo v Konio.

Carigrad, 26. novembra. Preganjanje mladoturkov se nadaljuje. Zaprlj so tudi rektorja vseučilišča Samy beja.

NOV GRŠKI USPEH.

London, 26. novembra. »Reuter« poroča, da so Grki zasedli otok Chios.

POSLOVNA ZBORNICA.

Dunaj, 26. novembra. V današnji seji poslanske zbornice se je začelo 2. branje predloge o razredni loteriji. Vlada je predložila 6 mesečni budgetni provizorij. Predsednik se je spomnil veselega dogodka v cesarski hiši. Hrvatskoslovenski klub je vložil int. rpe-lacije zaradi razpusta dalmatinskih občinskih svetov.

PROTEST PROTI JUGOSLOVANSKI OBSTRUKCIJI.

Dunaj, 26. novembra. Tu se je vršil protestni shod proti jugoslovanski obstrukciji. Govorili so Friedmann, Markhl, Bachmann, Licht, Dehm, Kraft, Einspinner, Wedra, Knirsch in Denk. Sklenili so resolucijo, v kateri zahtevajo, naj vlada nedvoumno izjavi, da se ta obstrukcija zlomi.

BALKANSKA DEMONSTRACIJA V DALMACIJI.

Sinj, 26. novembra. Tu se je vršila manifestacija vseh strank za balkanske zmage. Na čelu spreveda so korakali dr. Sesardić, Hrisogono in Mazovčić. V sprevodu so nosili bulgarske, srbske in hrvatske zastave. Sesardić je slavil balkanske zmage in protestiral proti Cuvajemu režimu.

NEMŠKI NACIONALCI PRIREDILI PATRIOTIČNO MANIFESTACIJO.

Dunaj, 26. novembra. Danes so priredili na univerzi nemškonacionalni burši skupno z nekaterimi krščanskosocialnimi dijaki in celo z nekaterimi Lahi patriotično manifestacijo. Potem, ko so odpeli »Die Wacht am Rhe n«, so dostavili cesarsko pesem.

VELIKE OBČINSKE DEFRAVDACIJE.

Peterburg, 26. novembra. V Poltavi defravdirali so občinski svetniki 35 milijonov rubljev.

Posledice prehlajenja

se veliko lažje prestopje, ako se nekaj časa zavživa Scottova emulzija in s tem dovaja telesu nove moči. Učinek Scottove emulzije je tako pripoznan in preizkušen, da jo zavživajo mnogi odrasli in otroci v času nevarnosti za prehlajenje ali pred nastopom slabega vremena, da se izognejo prehlajenju. Telesna odpornost se s tem nenavadno poveča, česar je posebno želeli slabotnim osebam, ki imajo pri vsaki vremenski premembi opraviti s prehlajenjem. Iz najčistejših in najbolj učinkujočih sestavin in po posebnem Scottovem načinu prirejena lahko prebavljiva in okusna Scottova emulzija, je zanesljivo in pripravno sredstvo za hitro in trajno utrditev zdravja.

Cena originalni steklenici 2 K 50 vin. Dobi se v vseh lekarnah. Kdor pošlje 50 vin. v znamenju na SCOTT & BOWNE G. m. b. H., Dunaj VII., in se salicuje na ta časopis, dostavi se mu 1 pošiljatelj potom lekarnic za poskušnjo.

1

Mesečno sobo

za takoj, iščeta dva zakonska. Ponudbe s ceno na upravo lista. 3718

Stanovanje

obstoječe iz sobe, kuhinje in pri-tiklin iščeta dva zakonska brez otrok za takoj ali januar. Ponudbe s ceno na upravo lista. 3719

Iščejo se 3713

na vseh krajih monarhije marljivi

provincijalni agenti

za razne novosti religiozne vrste, ki se lahko razpečavajo. Dopisi na:

Kat. Devotian. Institut Dunaj, 105. Postfach.

Mesto vsakega pesebnega obvestila.

3725

Potrji najglobokeje žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem srce pretresujočo vest, da je naš pre-dobri in iskrenoljubljeni soprog, oče, brat, svak in stric, gospod

Franc Orožen

c. kr. profesor itd.

danes zjutraj ob pol peti uri po mučni bolezni in sprejemši svete zakramente mirno zaspal.

Pogreb se vrši v sredo dne 27. t. m. ob pol četrti uri iz hiše žalosti Sv. Petra nasip št. 37 na pokopališče k Sv. Križu. Blagega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin. Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi sv. Petra. Ljubljana, dne 26. novembra 1912.

Hilda Orožen roj. Zeschko, soproga. — Fran in Janko, sinova. — Vsi ostali sorodniki.

I. slovenski pogrebni zavod Jos. Turk.

Učiteljski zbor c. kr. učiteljišč v Ljubljani javlja tužno vest, da je njega ljubi tovariš, gospod

Frančišek Orožen

c. kr. profesor VII. činovnega razreda

v torek, dne 26. novembra, po mučni, kratki bolezni, previden s sveto-tajstvi za umirajoče, v 59. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajnika bo v sredo, dne 27. novembra, ob pol 4. uri iz hiše žalosti, Sv. Petra nasip št. 37.

Izvrstnemu in vestnemu učitelju, najboljšemu prijatelju mladine, vrlemu in ljubeznjivemu tovarišu ostani blag spomin!

V Ljubljani, dne 26. novembra 1912.

3727

'Slov. Straža' potrebuje pomoči!

Podrobnosti o bitki pri Kumanovem.

Jurij Zenčič, postaven mož, star 60 let, ki je bil minister pokojnega kralja Milana, pograbil je tudi za puško in šel nad Turka. O boju pripoveduje sledeče:

To ni bil boj, ampak mesarsko klanje. Bil sem med prvimi, na čelu čete, ki smo dospeli v Kumanovo potem, ko smo razgnali gručo Albancev, ki so branili uhode v mesto. Od Kumanovega do samostana sv. Jurija, v daljavi 15 km, je vse pokrito z mrličmi. Na gričih, ki so jih držali Turki, ko se je boj vnel, jih je kar na sežnje. Našim konjem so delali kupi prave verzeli, ki so bile tu in tam presekane od naše artiljerije in le težko smo se prerili skozi kupe tega človeškega mesa. Zlasti pa so bili ti kupi veliki okrog turških baterij. Reči se mora, da so ostale turške baterije brez brambe, ker vsi topničarji, častniki in moštvo, popadali so eden na drugega, zadeti od naših topov. Le tako so umolknele sovražne baterije.

Bilo je velikansko, grozno mesarsko klanje. Za nekim turškim okopom, dolgim blizu pol kilometra, bili so vsi mrtvi. Sprejeti so bili od naše infanterije od dveh strani in vsak nizam ležal je vznak na svojem mestu.

Povedati ni mogoče, kako so se vrgle naše čete na sovražnika. Neki regiment, ki je napadel neko sovražnikovo pozicijo, bil je, ko je bil le 600 metrov oddaljen, brez municije. Nato pa se je spustil v tek, vzklikajoč in peva-joč, naskočil je okope in premagal sovražnika z bajoneti.

Strašen a sijajen dan. Imeli smo mnogo mrtvih in ranjenih, a padlih sovražnikov je na tisoče. Za vse krivice in nasilja, ki so bila zakriviljena nad našim ljudstvom, je prišel čas maščevanja. Ni si mogoče niti predstavljati, kaka grozodejstva so vprizarjali ti psi. Od meje naprej, koder smo prodirali, v vsaki vasi, v vsaki kristjanski koči, našli smo sledi njih krvo-ločnosti. Plenjenje, požiganje, strašno mučenje, maščevali so se v begu nad šibkimi, nedolžnimi, ki se niso mogli braniti. Iz gor so nam prihajale nasproti jokajoče žene in otroci, kamor so se poskrili in nam kazali njih požgane hiše, razdrobljena vrata, hiše, kjer so ležali njih dragi z razparanimi trebui, iztaknjenimi očmi, odrezanimi ušesi in nosovi, sežgani. Predno so turške čete zapustile Kumanovo, naskočile so hiše in masakrirale kristjane.

Z lastnimi očmi sem videl v mali hišici 11 mrličev, med katerimi so bile tudi ženske. A maščevanje se je pričelo. Ne odnehamo. Hočemo iti do konca.

ZA MIKLAVŽA.

Našim malim. Vzgojne slike iz svetega pisma, posebno iz Kristusovega življenja. Slike z besedilom 90 vin.

Kdor hoče svojim malim napraviti res veselje, naj jim podari to knjigo, ki bo po svojih krasnih slikah in ljubkem besedilu blažila otroško dušo in navduševala srce za vse dobro in lepo. Poučno besedilo pojasnjeno s slikami bo olajšalo tudi katehetski pouk.

Dobi se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Slovenski A-B-C v podobah. Velja broš. 80 vin., vez. 1 K 20 vin.

Na podlagi te knjige se bodo otroci igraje in mimogrede naučili brati, še predno prično hoditi v šolo. Povsod je upoštevan pristni otročji razum, tako da otrok sam ne ve, kdaj kako črko spozna in si jo zapomni.

Dobi se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

* Psalmi. Preložil Ivan Vesel. Cena 2 K. To ni sicer nova knjiga, toda izreden biser v slovenski poeziji, ki je nezasluženo zašel v pozabljenost. S tem delom je predavatelj Slovencev podal v vsakem oziru dovršen prevod najkрасnejše poezije, ki jo je kdaj pisalo človeško pero. Prevod je sad dolgoletnega truda in je tako lahko umiljiv ter natančen, da služi lahko kot komen-

tar onim, ki hočejo čitati psalme v latinskem ali kakem drugem jeziku. Vsem, ki se hočejo seznaniti z vzvišeno lepoto svetopisemske poezije, priporočamo, da si nabavijo to krasno knjigo, ki jim bo nudila preobilo dušnega užitka. Dobi in naroča se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani. — Posebno za častito duhovščino bo Veselov prevod psalmov izredne važnosti; po novem psalteriju pridejo na vrsto vsi psalmi, katerih latinska prestava je pa izredno težko umljiva, medtem ko Veselova, posebno dobro pogodena slovenska prestava ne potrebuje komentarja.

Mojih 8 otrok

ki izgledajo zdravo in čvrsto, je odgovorila moja žena po mojem navodilu s **Sladnim čajem**. To naznanjam jaz Ubald pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani. Na stotine mater mi je hvaležnih, ker posnemajo moj vzgled, ki sloni na štirinajstletni izkušnji. Medtem ko stanejo vsa druga redna sredstva za otroke po 1 2 kroni in se v par dneh porabijo, stane sladni čaj zavitek 1/4 kg samo 60 vinarjev; s tem se lahko hrani dojenček 20 do 30 dni.

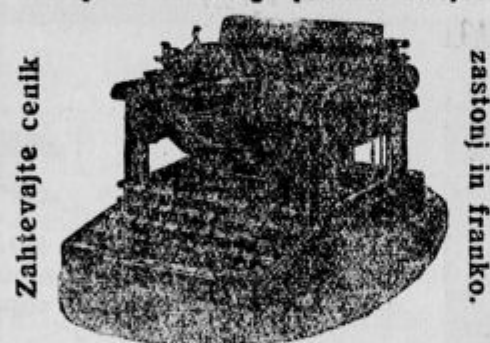
Kri, moč, zdravje, mirne živce, mirno spanje, 50% prihranka na denarju, najboljši zajutek dosežejo, dobe tudi odrasli, ki pijo namesto neredilne, razburiljive kave, čaja, sladni čaj znamka »Sladin«. Posebno priporočljivo za bolnike in slabotne.

Doblja se v lekarnah, drogerijah in pri trgovcih Sladni čaj znamka »Sladin«, izdelan po dr. pl. Trnkoczy-ju se ne sme zamenjati s sladno kavo. Tovarniška zaloga pri lekarnarju pl. Trnkoczy v Ljubljani Kranjsko. Po pošti takoj najmanj 5 zavitkov 4 K. franko, pošti zavoj s 5 kg vsebine, 15 zavitkov, K 10— franko. Na Dunaju v lekarnah: Trnkoczy V. Schönbrunnerstr. 109; III. Radeckypplatz 4; VIII. Josefstadtterstr. 25; v Gradcu, Sackstrasse. 4. 3266

Pozor vrtnarji!

Na novo hiša z velikim vrtom, ki se zgrajena dobro obrestuje, se prodaja pod prav ugodnimi pogoji. Pojasnila se dajo na **Rimski cesti št. 11 v Ljubljani**.

Zastopstvo in zaloga pisalnih strojev

L. C. Smith & Bros UNDERWOOD

»CORONA« cena K 375 (na obroke). OGLJENI PAPIR (od K 10 naprej). BARVNI TRAKOVI za vse sisteme.

PISARNISKE OPRAVE (amerikanski puliti itd.). VSE PISARNISKE POTREBSČINE.

THE REX Co. Ljubljana, Šelenburgova ul. 7. Telefon št. 38. 3354

Na znanjel

Josip Sicherl: **Božične pesmi**

(Riharjevi in drugi napevi).

K tej zbirki so ravnokar izšli posamezni glasovi. Partitura K 1-20, posamezni glasovi à 30 vin.

V zalogi so tudi še:

Marijine (II. natis.) Partitura K 2—, glasovi à 30 vinarjev.

Postne in Misijonske, Partitura K 2-30, glasovi à 40 vinarjev.

Velikonočne, (II. natis.) Partitura K 1— (samo še nekoliko komadov).

Lavretanske litanije (Semeniške), partitura 30 v.

Litanije sv. Jožefa, partitura 20 vinarjev.

Narodne (moški zbor) I. Bratom Orlom, II. Slov.

Straža, III. Slavček, partitura (prej 50 vinar.) sedaj samo 30 vinarjev.

Naroča se pri skladatelju in v Katoliški bukvarni v Ljubljani.

Znana restavracija

„Pri Lipi“

v sredini mesta se takoj odda v najem. Resnim reflektantom daje pojasnila zaloga pliva Reininghaus, Siska. 2723

Žitno kavo, najpopolnejši izdelek zadnjega časa, zajamčeno slovanski produkt, pošilja 5 kg v lepi platneni vrečki za K 4— po povzetju na vsako avstro-ogrsko pošto. K vsaki pošiljki se priloži prav lepa in dragocena premija, kot pozlačen kozarec, lonček, poslikana šatulja, jedilno orodje i. dr. porabni predmeti in prav lepi okraski za vsako gospodinjstvo. Obrnite se zaupno na tvrdko Jos. Vesely, Praga VII. 586 Češko. 3016

Za paradižnike za ukisanje, zelje, karfijole in drugo zelenjavo, sadje dobre kakovosti postanem

stalen odjemalec.

Zastopniki se iščejo. — Ponudbe na upravo posestva Ombla Vilj. Lerch v Gružu-Lapad, Južna Dalmacija. 3663

Advokat

FR. KOBLER

otvoril je svojo pisarno v Ljubljani, Sodna ulica št. 4 (Vodnikova hiša).

Pozor trgovci!

Od sobote, dne 9. novembra, dalje se prodaja galanterijsko blago in pletenine iz konkurzne mase Ludovika Dollenza v Prešernovi ulici pod tovarniško ceno. 3529

Izgotovljene obleke

za moške in otroke v veliki izbiri po zmešni ceni v manufakturni trgovini

Ljubljana Pri Škofu zrav. škofije 2934

Št. 862/pr.

Razpis službe.

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dne 19. novembra 1912 razpisuje se pri mestni zastavljalnici služba

cenilca dragocenosti in efektov

z letno plačo K 1600—

Službo nastopiti je takoj.

Od prosilcev za to službo zahteva se, da so izučeni zlatarji, da nimajo svoje lastne obrti in da si prisvoje sposobnost za cenitev efektov.

Pri nastopu službe je položiti kavicijo v znesku K 1000—

Pravilno opremljene prošnje z dokazili o dosedanjem službovanju ter o vsposobljenosti za razpisano službo vložiti je najkasneje

do 14. decembra t. l.

pri predsedstvu mestnega magistrata.

Prekasno vložene ali nezadostno opremljene prošnje se ne bodo vpoštevale.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 21. novembra 1912.

3709 (2)

Zupan:

Dr. Ivan Tavčar l. r.

Kranjska deželna banka v Ljubljani v deželnem dvorcu vhod v Gosposki ulici 2.

Obrestuje hranilne vloge po 4 1/4 % brez vsakega odbitka. Obresti se pripisujejo glavnici polletno. Vloge v tekočem, giro-računu in na blagajniške liste po najugodnejših pogojih.

Daje komunalna posojila občinam, okrajnim in šolskim obzorom ter zdravstvenim zastopom v 4 1/2 % komunalnih zadolžnicah.

Hipotekarna posojila v zastavnih listih po 4 1/2 %

Eskomptuje menice denarnih zavodov in daje lombardna posojila. Prodaja lastne pupilarno-varne komunalne zadolžnice in zastavne liste.

Banka je pupilarno varen zavod, ter jamči zanjo dežela Kranjska. Uradne ure za širanke usak delavnik od pol 9. ure dopoldne do 1. ure popoldne.